

Dovolací stížnosti nebylo vyhověno.

D ů v o d y :

Hledíc ku předpisům § 41. odst. II. j. n. a §§ 226. odst. 2. a 230. odst. 2. c. ř. s., jest zajisté správně, že žalobce domáhající se zvláštěního soudu volby, má uvést již v žalobě skutkové okolnosti, které jsou s to jej ospravedlniti. Z toho však nelze, hledíc ku předpisu § 179. c. s. ř., platného i pro jednání mezitímní, dovozovati, že jest žalobci zabráněno opraviti skutečnosti tvrzené v žalobě, jako důvod dovolávané příslušnosti během líčení, doplniti je, neb nahraditi jinými. Nelze proto v případě našem činiti důvodných námitek proti tomu, že žalobcové k odůvodnění příslušnosti označili během přelíčení, omezeného na námítky sporu překážející, ještě další, v žalobě neuvedené a v obvodu dovolávaného soudu se nacházející majetkové objekty žalovaného, prokáže-li se jen, že objekty ty byly zde v době podání žaloby.

Jisto jest a nepopírá toho vlastně ani žalovaný, že mu příslušely v čas podání žaloby naproti manželům V. a M. Z. v B. pohledávky, uvedené v usneseních nižších soudů; že jsou toho času nedobytny, jak má za to processní soud, nepadá na váhu z úplně přípádných, v usnesení soudu rekursního uvedených důvodů, jelikož není nikterak vyloučena možnost, že budou vydobytý úplně nebo zčásti v budoucnosti, a představují pohledávky ty tudíž přec jen jakousi majetkovou hodnotu.

Jsou-li však již pohledávky, příslušící žalovanému naproti manželům Z. s to, aby založily příslušnost soudu jmění dle § 99. j. n., pak není nutno obírat se ještě i s ostatními, žalobci označenými pohledávkami.

(Rozh. c. k. nejv. soudu ze dne 26. září 1911, č. R III 377/11.) Ss.

Zpráva redakce. Přehled judikatury uveřejněn bude pro zaneprázdnění redaktorovo a nedostatek materialu až v čísle příštím.

Smés.

Dva zajímavé doklady k tomu, jak ještě ve druhé polovici XVIII. století, tedy v době domněle výhradního panství němčiny a nejhlubšího úpadku a ponížení jazyka českého v našich zemích, tento ještě sporadicky, mocí dávné setrvačnosti, i na místech a v kruzích nejvyšších při aktech právních požival úcty a vážnosti, jako starý jazyk státní a úřední: